

Dimenzió- tágítás

Basia Górska és
Fukui Yusuke kiállítása

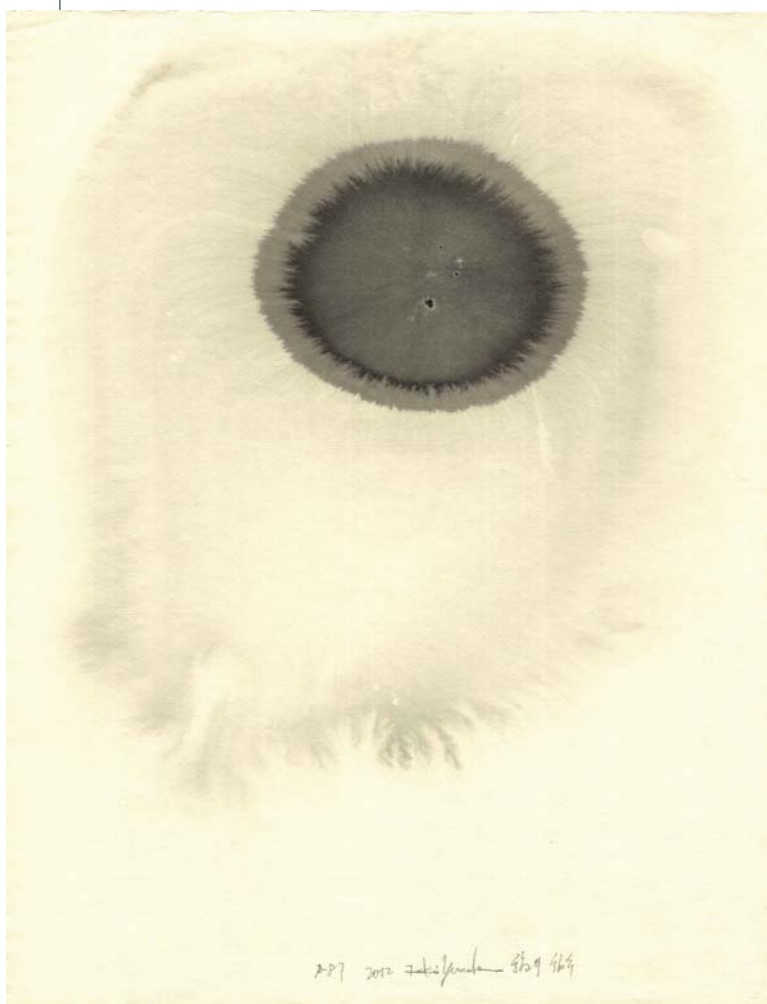
KISHONTHY ZSOLT

Platán Galéria, 2017. X. 4. – XI. 9.

Budapest nemzetközi színtere, a Platán Galéria következő kiállítása Melting on surface címmel két művész munkáit mutatja be, akik ezúttal négy országot képviselnek: Japán, Lengyelországot, Angliát és Magyarországot. A lengyel Basia Górska London mellett, a japán Fukui Yusuke pedig hosszú évek óta Budapesten él.

FUKUI YUSUKE:
2012-87, 2012,
japán tus papíron,
62x48 cm

Művészetükben, legalábbis az itt kiállított műveikben az a közös, ami ugyanakkor éppen meg is különbözteti őket egymástól, hogy mindketten lemondanak valamiről, ami a festészet egyik lényegi eleme. Górska a formaadásról, Fukui pedig a színekről. Górska festményein a lehető legegyszerűbb ősfurma, a kör vagy a gömb jelenik meg, de tulajdonképpen még az sem, csak azokra emlékeztető, lüktető, pulzáló foltok, amelyek fokozhatatlan tömörségükkel egyszerre utalhatnak a mikrovilág (atomok, atommagok és építőelemeik) és a makrovilág, az univerzum (bolygók, csillagok, galaxisok) ősfurmáira, és ezzel együtt a kezdetre és a végre. Persze lehet, hogy ez az utalás valójában csak a mi gondolatainkban születik meg, mert kénytelenek vagyunk fogalmakban gondolkodni, és a művészi idea ez esetben nem ennyire bonyolult. A tovább már nem egyszerűsíthető primér formák és a felületen konkrét határ nélkül formálódó színek foltjai valójában csak önmagukat jelentik: olyan finoman hangolt színharmóniákat, amelyek a papír vagy a vászon felületén szétolvadva egy meditatív csendet és nyugalmat képesek hordozni vagy előidézni.

A fizikai valóságukban csak kétdimenziós művek a néző jelenlétében megnyílnak, kitárulnak, és egy megfoghatatlan, virtuális tér képzetét keltik. E képekből teljességgel hiányoznak a minket körülvevő világ dolgait jellemző kontúrok, amelyek a formát meghatározzák, lehetővé téve azok meg-, illetve felismerését. Szemünk ezért támpont nélkül, bizonytalanul bolyong, próbálja „olvasni” a képeket, amíg rá nem jön (rá nem jövünk), hogy nem szabad erőlködni, fogalmakat keresve emlékezni, mindent félretéve csak hagynunk kell, hogy nézzünk, lássuk, amit látunk, érezzük, amit érzünk.

Fukui Yusuke itt kiállított tusképeit, bár papírra készültek, festményként is kezelhetjük azokat, hiszen több bennük a festői elem, mint a rajzi momentumok. Górska képeihez hasonlóan ezeket sem fogalmi eszközökkel érdemes megközelíteni. Készülésük közben minden valószínűség szerint részben kikapcsolódott a tudatos kontroll, és egy mélyebben működő automatizmus vette át az irányítást. A színek hiányát e művek esetében pótolja a formák és a struktúrák gazdagsága és „sokszerűsége”. Górska műveihez hasonlóan egyfajta meditatív csend és nyugalom hatja át e műveket (mint általában Fukui egyéb munkáit), és úgy tűnik, „megfejtetni”, „olvasni” is ilyenformán kell őket. Egy kontemplatív állapot felelne meg legjobban a művek nézéséhez, amelyekben ambivalens módon a teljes elengedtség párosul a teljes koncentrátsággal.

Fukui munkássága, főleg tusképei, kétség kívül szorosan kötődnek a japán művészet e területének hagyományaihoz, még akkor is, ha az ő művei nem ábrázoló képek. Bár képein (a szignót leszámítva) soha nem szerepelnek kalligráfiák, mégis, ott érezzük azok szellemét valamely rejtett erőként. Egy másik fontos momentum műveiben a szerialitás, a képek mindig nagy sorozatokban készülnek, egy ülésben sok-sok kép egymás után. Az alkotó ennek során egyfajta módosult tudatállapotba kerülve, egy rendszerben készíti a hihetetlenül gazdag, szinte már a természeti formákhoz hasonlatos sokféleséget egyesítő sorozatait, amelyeknek darabjait összekötik az éppen arra a sorozatra jellemző, azonos karakterjegyek.

A kiállítás a Platán Galéria és a MissionArt Galéria együttműködésével jött létre. Basia Górska *Personal Sphere* című sorozata a Budapest Art Market kortárs képzőművészeti vásáron várja az érdeklődőket a MissionArt Galéria standján.